

EN PASSION FÖR EN MÅLARE

Han hade en balalaika och han hade ett sinne
Mellan två städer var musiken mer avlägsen än en stad.
Med sin förbittring mot en förlovad kvinna
Han berörde varje dikt som han fann ödmjuk mot sitt hjärta.
Med sin blyghet till sin förvåning, i varje kärlek
Han träffade risets gud
Varje gång han odlade skägg gav han sig själv ett annat namn.
Medan man fördömer graviditet i uppståndelsens hjärta
När hennes tunga löses upp i en stram manlig lust
Han nådde erotik medan han strök över skägget
Det var diktens dominans som han svepte in i det kol han nått.
Avundsjuk och olycklig.
Klädd i svart på sorgens bädd.
Fiol darrande i handen.
Medfödda klagomål gjordes fientliga.
Historikern behöver inte vara en giftbrickande jude.
i sin samtid.
Till kärleken varje påsk.
Det är fortfarande tidigt, han snubblar på aprilregnet, mänskligheten.
Kanske när kärleken kommer in i din skjorta.
Utan att stanna vid en Stockholmsbunker.
Oslos statur.
Till dem som tar tag i Ibsens berömmelse.
Från drömmarens plånbok.
Det finns ingen fientlighet i världens öde.
som tillskriver sin doft ordblindhet.
Till det du vet i varje skam, i din fångna förbittring.
Till hans böner som spirar med möjligheten till en profet.
I modets adel.
Han såg mer medveten ut än stillhet.
På befallning av diktens sultan.
I stadens vatten, innan de välkomnas till stränderna.
Vad som än är andligt.
Hans läppar såg våta ut till och med aska.
Han blev mycket förvånad i stadsbornas sinne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Orion93 med Poeter.se id #230595 innehar upphovsrätten